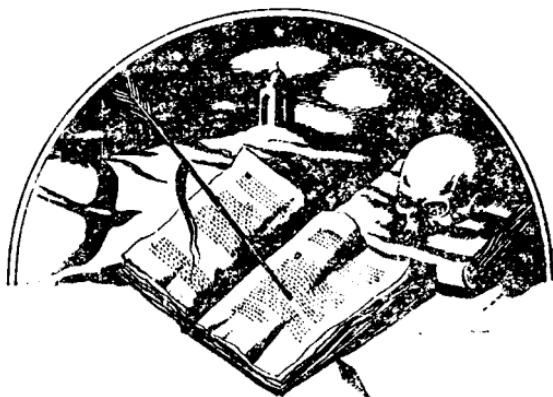

ИРҚ БИТИГИ (ТАҶБИРНОМА)

Ирқ битиги ҳам Урғун-Енисей ёзувлари типида яратилган бўлиб, қўлёзмасини XIX асрнинг охирида А. Стейн Шарқий Туркистоннинг Дунъхуан деган жойидан топган.

Ирқ битиги эрамизнинг IX асри бошларида яратилган. Асар туш кўриш ва унинг таъбирини баён қилиш асосида ёзилган. Мазкур ёднома қадимги турк даврига оид қофозга ёзилган яккаю ягона ёдгорликдир. Саҳифалари 13,6x8 сантиметр ҳажмидағи китоб бўлиб, юз бетдан ортиқ. Воқеалар содда, қисқа баён этилади, мазмун эса кенг қамровли.

Ирқ битиги Исиғ Сангун ва Ите чуқ номли моний жамоасидаги икки бола учун ёзилган. Асар ахлоқий принципларни ташвиқ ва тарғиб этади, яхшилик ва ёмонлик ўртасидаги гоянинг фарқланиши, яъни нима яхшию нима ёмон эканлигини ажратиш ва уни кенг халқ оммасига уқтириш асарнинг асосий моҳиятини ташкил этади. Асарда туркий халқлар ҳаётининг барча томонлари — маданий-маиший турмushi, одамларнинг ўзаро ахлоқий муносабатлари аксини тоғган. Бундай ахлоқий принциплар кўпинча ҳайвонлар ва қушлар образи орқали гавдалантирилади. Чунки ўша қуш ва ҳайвонлар (илон, бўри, бургут, йўлбарс, от ва ҳоказо) туркийларда муқаддас санаалган.

Ирқ битигида фольклор мотивларини ҳам, эртакка хос сюжетларни ҳам, космогоник ва календар мифни

ҳам, тотемистик мифни ҳам, лирик кайфиятни ҳам, та-
биатнинг жонли тасвирини ҳам кузатамиз. Ҳар бир эпи-
зодда албатта яхшилик ғоялари тарғиб қилинади.

ИРҚ БИТИГИ

(Таъбирнома)

«Мен Осмон ўғли кундуз ва кечқурун
Олтин тахтда¹ ўлтириб
Шодланяпман»,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

«Мен чавкар² отли тақдир³ тангрисиман,
Кундуз ва кечқурун
(Отни) елдираман».
У икки ой олдин
Одам ўғлини⁴ учратди.
Одам қўрқди,
«Қўрқма», деди у.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

(Мен) олтин қанотли
Шижаатли⁵ бургутман.
Менинг баданимдаги патлар тугаб битмагунча,
Денгизда бўлиб
Ўзимга ёқсан нарсаларни тутаман,
Яхши кўрган нарсаларимни ейман,
Мен шундай кучлиман!
Билиб қўйинглар: бу — яхши.

«Мен мардоナвор чипор лочинман,
Сандал дарахти узра қуниб
Шодланаман».
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Бек йигит ўз отлари⁶ томон борибди,
Унинг оқ бияси қулуплабди.

¹ айнан ўрица.

² яъни, ола.

³ айн. йўл.

⁴ яъни, инсон.

⁵ айн. йиртқич.

⁶ яъни, от ўори.

Олтин туёқли
Қулун яроқли бўлади.

Бек ўз таялари⁷ томон борибди,
Унинг оқ ингани⁸ бўталабди.
Олтин бурундуқли
Эркак таялар яроқли бўлади.

Бек (йигит) ўз уий томон келибди,
Учинчидан, хотин (и) ўғил туғибди.
«Беглик» ишига яроқли бўлади», дейишди,
Шодон бек жасур бўлади,
Бу аниқ яхшиликдир.

Айиқ (билан) тўнғиз
Довон устида тўқнашибди.
Айиқнинг қорни ёрилибди,
Тўнғизнинг озиқ (тиш) и синибди, дейишди.
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Йигит шошилиб қайтмоқда,
У эзгу хабар олиб келмоқда, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

«Мен олтин бошли илонман,
Олтин қорин-қурсофимни
Қилич билан чопиб⁹,
Менинг танамни йўл четига,
Бошимни уйим йўлига қўйишди», дейишади
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

«Катта уй ёнди,
Унинг тубигача¹⁰ ҳеч нарса қолмади,
Деворларигача қолмади», дейишади.
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

«Мен эснаётган йўлбарсман,
Бошим қамиш орасида,
Мен шундай ботирман¹¹,

⁷ яъни, таялар уюри.

⁸ инган — ургочи тия.

⁹ яъни, кесиб, қирқиб.

¹⁰ яъни, пойдеворигача.

¹¹ яъни, қўрқмасман.

Шижаатлиман».
Билиб қўйинг: бу — яхши.

«Сариқ¹² отли хабарчи,
Бўз отли элчи,
Эзгу хабар келтиради», дейишади.
Билиб қўйинг: бу — аниқ яхши.

Йигит¹³ овга борди,
Тоғда йиқилди,
«Эрк — худода», дейдилар,
Билиб қўйинг: бу — даҳшат!

Ўлими муқаррар бўлган кампир уйда
(ёлғиз) қолди,
Ёғли чўмич қирғонини
Ялаб, тетикланди.
Шундай қилиб ўлимдан сақланди, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Қузғунни дарахтга боғлабди,
«Қаттиқ боғла,
Яхшироқ боғла», дейишди,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Юқорида туман ёйилди,
Паст тўзон тўзиди,
Қуш боласи учди ва йўлдан озди,
Қийик боласи югурди ва йўлдан озди,
Одам боласи юравериб йўлдан озди¹⁴,
Осмон¹⁵ шафоати туфайли учинчи йилда яна
Ҳамма омон-эсон ва тугал кўришди,
Ҳамма суюнишади ва қувонишади, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Тўриқ от боқиласидаган (емланадиган) ерини
Эслаб югуриб борди,
Рўпарасидаги жойда бир ўғри
Дуч келиб, уни тутиб минди,
Яғринигача яғирлашган,

¹² яъни, саман.

¹³ айн. эркак.

¹⁴ яъни, адашди.

¹⁵ яъни, тангри.

Қўймичигача қўтирлашган,
Юришга ҳолсизланиб туради, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

«Чопқир (яъни ўзғир) от Шарқ томонда
Хориб, ҳолсизланиб тўхтаб қолди.
Осмон¹⁶ кучи билан тоғ узра
(У) булоқ сувларини қўриб,
Адирларда сабза- майсаларни кўриб,
Улар устидан юриб бориб,
Сув ичиб, кўкат(лардан) еб,
Ўлимдан асранди», дейишади.

Бу уйнинг¹⁷ ичи қандай экан?
Туйнуғи қандай экан?
Деразаси (?)¹⁸ қандай чиройли экан?!
Томи¹⁹ қандай яхши!
Боғичлари қандай кўркам тортилган!», дейишади.
Билиб қўйинг: бу — мутлақо яхши.

Оқ от душманини
Уч авлоддан ажратиб
Тавба қилишга ва ўтишишга мажбур қилди,
дейишади.

«Қўрқма, яхшироқ ўтин,
Ваҳимага тушма,
Яхшироқ ёлбор», дейишди,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Мен зотли түя эркаги,
Оқ кўпигимни сочаман,
Юқорида осмонга етади,
Пастда ерга киради, дейишади,
«Ухлоқларни уйғотиб,
Ётганларни турғизиб юрарман,
Мен мана шундай кучлиман».
Билиб қўйинг: бу — яхши.

«Қора попишак йил давомида оқармагунача,
дедики,

¹⁶ яъни, тангри.

¹⁷ яъни, чодир (қора ўтов)нинг.

¹⁸ айн. ойнаси. Эҳгимол чодирнинг ёнига эмас, балки ичкарисига ўринатилган кўзгу назарда тутилаётганdir.

¹⁹ яъни, тепа томони.

Маслаҳат берманг, кузатманг, сиз қўрқиттингиз»,
дейди.
Билиб қўйинг...

Узун тўнлик²⁰ кўзгусини
Кўлга тушириб юборди.
Эрталаб зорланиб йиғлади.
Кечқурун(лари) ўкириб йиғлади, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — мунгли,
Аниқ ёмондир.

Йигит какку (патини) қўлга киритди,
Патли қалпоғинг қутли булсин, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Сўқир тойча айғирлар орасида
Шифо излади.
Кун ўртасигача²¹ бўзлади,
Тун ўртасигача²² қон йинглади.
У қандай қилсин, дейишди.
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Икки ҳўқизни
Бир омочга қўшибди.
Уларнинг юришга мажоли йўқ, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Тонг ота бошлади,
Сўнг унинг изидан ер ёршиди,
Сўнг қуёш чиқди²³,
Ҳамма ер ёруғ бўлди, дейишди,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Бой кишининг қўйлари ҳуркиб кетибди,
Улар бўрига дуч келибди.
Бўри унинг сути билан оғизланибди
(ёки бўрининг оғзи касалланибди —
яъни оғрибди).
Қўйлар саломат ва тугал қолибди, дейинди,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

²⁰ яъни, аёл.

²¹, ²² яъни, ярмигача.

²³ яъни, порлади.

Хоқон тахтга ўтириб,
Қароргоҳини тузди.
Унинг давлати мустаҳкам бўлди.
Тўрт томондан
Эзгу ва донгдорлари йиғилиб,
Суюнишади ва қувонишади, дейдилар.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Қизиқон йигит ўғли ва хотинини
Отга миндириб
Тажрибали ўйинчини²⁴ олиб
Қимор ўйнашга жўнади.
Ўғли ва хотинини ютқазмади,
Ҳатто тўқсон бош қўй ҳам ютди.
Ўғли ва хотини жуда севинди, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Қамбағал кишининг ўғли
Даромад йиғишга²⁵ борди,
Йўли очилиб²⁶,
Хурсанд ва шодон қайтмоқда, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Йўлбарс кийик овлашга чиқди,
Овини қўлга туширди.
Қўлга туширгач эса, уяси томон
Хурсанд ва шодон қайтмоқда, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Бир табулға²⁷ юз бўлди,
Юз табулға минг бўлди,
Минг табулға туман бўлди, дейишади.
Билиб қўйинг: фойдаси бор, бу — яхши.

Кийгизни сувга солибди,
«Яна ур, қаттиқ боғла!» — дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

²⁴ яъни, қимор ўйновчи, қиморбозни

²⁵ яъни, пул ишлашга.

²⁶ яъни, иши юришиб, омади келиб.

²⁷ табулға — Бобурнинг ёзишича, табулға қизил пўстлоқли да-раҳт бўлиб, Фарғона тогларидан бошқа ерда учрамайди. Маҳаллий аҳоли ундан ўқ ва таёқ ясашади.

Хоқон жангга борибди,
Евни енгибди,
Уларни кўчириб, қўндириб келмоқда,
Узи ва лашкарлари севиниб, шодланиб
Үрдаси томон келмоқда, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Йигит жангга борибди,
Йўлда оти ҳорибди,
Йигит оққушга йўлиқибди,
Оққуш уни қанотига миндириб,
У билан йўлга тушибди
(ва) отаси-онасига етказибди.
Ота-онаси севинди—шодланди, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Кўп отлиликдан қувончинг йўқ²⁸,
Отсизликтан қўрқинчинг йўқ²⁹,
Юксак баҳт-саодатинг йўқ³⁰, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — аниқ ёмон.

Бир қари ҳўкизнинг
Белини кичик қумурсқалар ейишибди,
Унинг юришга мажоли йуқ, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Ўша ҳўкиз қамиш (зор) орасида қолди,
Осмон³¹ кимга хайриҳоҳ бўлмаса,
Унинг хотини овинчи³² — бўлсин,— дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Отни нотўғри тушовлашди,
Юришга мажоли йуқ дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Довюрақ бола найза ва ёйи билан
Тик қояларни кезиб
Ёлғиз юради, дейишади,
У мана шундай ботир экан.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

^{28, 29, 30} яъни, бўлмас.

³¹ яъни, тангри.

³² яъни, хайриҳоҳ.

Оқ доғли³³ сигир
Бўғоз³⁴ бўлди.
«Улиб қоламан», деди у.
(У) оқ доғли³⁵ эркак
Бузоқ туғди.
Муқаддас буюкликка³⁶ ярайди,
Улимдан сақланибди, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Узун тўнли³⁷ идиш-товоқларини
Қолдириб жўнаб кетибди,
У яна кўп қайгурибди:
«Идиш-товоқларимни
Қолдириб, қаерга бораман, дейди,
Яна қайтиб келибди
(ва) идиш-товоқларини
Бутун ва тўлалигича қўлга олди,
Суюнди, қувонди», дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Йиртқич³⁸ денгиз қуши
Қуш овлашга борди,
Унинг рўпарасидан қора қуш³⁹
Учиб келди, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.
Йиртқич қуш осмондан пастга⁴⁰
«Қуён» деб учди,
Йиртқич қуш(нинг) тирноғ(лар)и⁴¹
Очилди ва яна ёпилди⁴².
Йиртқич қушнинг тирноғи
(Қуёнга) чанг солиб, юқори кўтарилиб учди.
Қуённинг териси парчаланиб⁴³,
Юғуриб кетди, дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

³³ Қашқа ёки ола.

³⁴ айн. бузоқламоқчи.

³⁵ қашқа ёки ола.

³⁶ яъни, қурбонлик қилиш учун.

³⁷ яъни, аёл.

³⁸ яъни, лочин.

³⁹ яъни, бургут.

⁴⁰ яъни, ерга.

⁴¹ яъни, панжаси.

⁴² яъни, қуённи тутди.

⁴³ яъни, титилиб.

«(Мен) кийик ўғлимац,
Утсиз, сувсиз қандай яшайман,
Қандай юраман», дейди.
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Эр (йигит) эмаклаб борибди,
Тангрига йўлиқиди.
Йигит баҳт тила(б)ди, (тангри) баҳт бер(иб)ди,
Оғил (хонанг) да йилқинг бўлсин,
Умринг узоқ бўлсин, дебди,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Мен қора тақдир⁴⁴ худосиман,
(Сендаги) синган (нарсаларинг) ни
бут(ун) лайман,
Узилган (нарсалар) ингни улайман,
Элингни тузган мейман,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Йўлбарс кийик овлашга борибди,
Үрта йўлда⁴⁵ илонга йўлиқиди,
Чипор илон тик қояга тирмашиб кетибди,
(Йўлбарс) ўлимдан сақланибди,
Ўлимдан сақланиб,
Қувониб, шодланиб юрди, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Қора тўриқ отнинг қуїруғидан тутиб чоптири,
Унинг остида саҳрони чўзилтир⁴⁶,
Тўққиз қават терликни қўйиб, (токи)
(От) жуда қаттиқ терласин, дейди.
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Мен шижоатли қора қуш⁴⁷ман.
Яшил қоя менинг ёзлик жойим,
Қизил қоя — қишлиқ жойимдир.
Ўша тоғда туриб
Шодланаман,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

⁴⁴ айн, қора йўл.

⁴⁵ Йўлнинг ярмида. ⁴⁶ яъни, саҳро бўйлаб югуртиргин.

⁴⁷ яъни, бургут.

Эр (йигит) қайғули,
Осмон булатли бўлди.
Улар орасида қуёш балқиди,
Қайғу орасида шодлик келди.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Қулранг булат қўзғалди,
Халқ узра ёмғир қуиди,
Қора булат қўзғалди,
Ҳамма ер узра ёмғир қуиди.
Тариқ⁴⁸ пишди,
Яшил майсалар кўкарди.
Ҳайвон(лар)га, киши(лар)га
Яхши бўлди, дейишди.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Қул сўзи билан бегига ўтилади,
Қузғун сўзи (билин) осмонга ўтилади,
Юқорида осмон⁴⁹ эшитди,
Қуида инсон билди, дейишади.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Алп йигитнинг ўғли жангга борди.
Жанг майдонида
Моҳир хабарчи (авлиё) ишонтирди, дейишади:
«Агар жангчи уйи томон келса,
Ўзи баҳтиёр аталади,
Оти етакланиб келади», дейишади.
Билиб қўйинг: бу — аниқ, яхши.

Мен уор учун куч берувчи⁵⁰ айғирман,
Ёнғоқ дараҳти (бор манзил) — ёзлик (жой) им,
Қушлар кўп жой қишлик (жой) имдир,
Ўша ерда туриб,
Шодланаман, дейди,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Ҳовуз қуриди, идишлар⁵¹ музлади,
Ҳовуз нега қурисин,
Ахир бу бегликники-ку!

⁴⁸ яъни, экин.

⁴⁹ яъни, тангри.

⁵⁰ яъни, муқаддас.

⁵¹ айн. меш ёки саноч.

Идишлар нега музласин?!
(Ахир) у қүёшга рўпара турибди,
Билиб қўйинг:
Бу хабарнинг бошланишида
Озроқ машаққати⁵² бор,
Сўнг яна яхши бўлади.

Ўғли онаси ва отасидан
Аччиқланиб кетиб қолди,
Яна ғамгин бўлиб қайтиб келди.
«Онам насиҳатини олайин,
Отам пандини эшитайин,
Деб келди», дейишади,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Йилга етганларни⁵³ ҳидлантирмадим⁵⁴,
Ойга етганларни⁵⁵ нобуд қилмадим.
(Уларга) яхшилик бўлсин,— деди.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Мен «Тўққиз орол» кийиги—буғисиман,
Чиройли оёқ(ларим) устида туриб
Маърайман,
Юқорида осмон⁵⁶ эшитди,
Пастда⁵⁷ инсон хабар топди,
Мен шундай кучлиман,— дейди.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Турна қуш
Инига қўнди.
Сезмасдан тузоқقا илин(иб қол)ди.
Учишга мажолсиз турари дейишади,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Мен Яргун⁵⁸ (кўли атрофидаги) кийикман,
Езни ўтказадиган тоғимга бориб,
Езни ўтказмоқдаман,
Шодланаман, дейди.
Билиб қўйинг: бу — яхши.

⁵² яъни, ёмон томони.

⁵³ яъни, катталарни.

⁵⁴ яъни, ҳалоқ қилмадим.

⁵⁵ яъни, кичикларни.

⁵⁶ яъни, тангри.

⁵⁷ яъни, ерда.

⁵⁸ «Яргун» географик атама бўлиб, кўлнинг номини англашада.

Хоқон лашкари овга чиқди,
Сағир (яъни ўраб олингандай жой) ичига
Кийик кирди.

Хоқон уни қўлга киритди.
Қара, барча лашкари шодланади, дер,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Мен ёввойи кўк лочинман,
Чиройли (тик) қояга қўниб,
Қузатмоқдаман,
Ёнғоқзор, толзор устига тушиб,
Ёзни ўтказаман, дер,
Билиб қўйинг: бу — яхши.

Семиз от оғзи қаттиқ бўлди⁵⁹,
Эгаси уни парвариш қилишни
Уддалай олмади, дер,
Билиб қўйинг: бу — ёмон.

Энди, севикли ўғлон (лар) им,
Билиб қўйинглар:
Бу «Ирқ битиг» китоби яхшидир (фойдалидир),
Ҳамма ўзининг
Иштироки билан эрклидир.

---

⁵⁹ яъни, ейншдан қолти.